EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.11.2013
COM(2013) 814 final

2013/0400 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států

{SWD(2013) 473 final}
{SWD(2013) 474 final}
{SWD(2013) 475 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Narušování základu daně patří mezi aktuální politické problémy v mnoha zemích EU i mimo ni a bylo rovněž na programu nedávných jednání skupiny G20 a G8[1]. Problémem narušování základu daně a přesouvání zisku se v současné době zabývá OECD, což je všeobecně vítáno[2].

Dvojí nezdanění je jednou z klíčových oblastí, kde jsou zapotřebí naléhavá a koordinovaná opatření EU: tvoří součást probíhajícího úsilí o zlepšení řádného fungování vnitřního trhu zrušením daňových mezer plynoucích ze zneužívání rozdílů mezi vnitrostátními daňovými systémy. Dvojí nezdanění připravuje členské státy o značné příjmy a vytváří nekalou soutěž mezi podniky na jednotném trhu.

Konkrétním příkladem dvojího nezdanění jsou některá finanční hybridní opatření využívající nesouladu mezi daňovými systémy, která v roce 2009 odhalila Skupina pro kodex chování (zdaňování podniků)[3]. Většina účastníků veřejné konzultace o dvojím nezdanění[4], kterou v roce 2012 zorganizovala Komise, souhlasila s tím, že tento nesoulad je nežádoucí.

Hybridní úvěrová opatření jsou finanční nástroje, které mají vlastnosti jak dluhu, tak vlastního kapitálu. V důsledku rozdílné daňové kvalifikace hybridních úvěrů (dluh nebo vlastní kapitál) v jednotlivých členských státech jsou platby v rámci přeshraničního hybridního úvěru považovány v jednom členském státě za daňově odečitatelné náklady (členský stát plátce) a v jiném členském státě za rozdělování zisků osvobozené od daně (členský stát příjemce), což vede k neúmyslnému dvojímu nezdanění.

K vyřešení této otázky se Skupina pro kodex chování dohodla na pokynech, podle nichž by členský stát příjemce měl uplatnit daňovou kvalifikaci, kterou platbám hybridních úvěrů uděluje členský stát plátce (tj. platbám hybridních úvěrů, které jsou odečitatelné v členském státě plátce, by neměla být udělena žádná daňová výjimka)[5].

Řešení dohodnuté Skupinou pro kodex chování však nelze bezpečně provádět v rámci směrnice 2011/96 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států[6] (směrnice o mateřských a dceřiných společnostech), ve znění pozdějšího předpisu v důsledku přistoupení Chorvatské republiky[7]. Podle směrnice o mateřských a dceřiných společnostech jsou členské státy v závislosti na různých podmínkách

---

1 Prohlášení vedoucích představitelů zemí skupiny G20 po skončení jednání konaného ve dnech 18.–19. června 2012; komuniké ministrů financí a guvernérů centrálních bank zemí skupiny G20 z jednání konaných ve dnech 5.–6. listopadu 2012, 15.–16. února 2013 a 18.–19. dubna 2013; společné prohlášení ministrů financí Spojeného království a Německa před zahájením jednání skupiny G20 v listopadu 2012; komuniké ze summitu vedoucích představitelů zemí skupiny G8 konaného ve dnech 17.–18. června 2013.

2 OECD, *Addressing Base Erosion and Profit Shifting*, 2013.

3 Kodex chování pro zdaňování podniků byl stanoven v závěrech Rady ministrů hospodářství a financí (ECOFIN) ze dne 1. prosince 1997.

4 Dne 29. února 2012 zahájila Komise konzultaci o dvojím nezdanění a jeho možném dopadu na vnitřní trh.

5 „Pokud jsou platby v rámci hybridního úvěrového opatření kvalifikovány jako daňově odečitatelné náklady pro dlužníka v opatření, členské státy neosvobodí tyto platby jako rozdělování zisku v rámci osvobození podílu.“ (Zpráva Skupiny pro kodex chování ze dne 25. května 2010 (dokument č. 10033/10, FISC 47), odst. 31).

6 Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (přepracované znění) (Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 8).

7 Směrnice Rady 2013/13/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti daní (Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 30).

způsobilosti povinny osvobodit od daně (nebo poskytnout zápočet pro zdanění, ke kterému došlo v zahraničí) rozdělený zisk, který obdržela mateřská společnost od dceřiné společnosti v jiném členském státě. To platí i v případě, že rozdělování zisku je považováno za platbu odečitatelnou z daní v členském státě, v němž je vyplácející dceřiná společnost daňovým rezidentem.

Jak Evropská rada ve svých závěrech z března 2012, tak Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 19. dubna 2012 zdůraznily potřebu vytvořit konkrétní způsoby ke zlepšení boje proti daňovým podvodům a únikům. Evropský parlament požádal o přezkum směrnice o mateřských a dceřiných společnostech s cílem zabránit únikům v důsledku hybridních finančních nástrojů v EU.

Akční plán pro posílení boje proti daňovým podvodům a únikům, který Komise přijala dne 6. prosince 2012[8], považuje řešení nesouladu mezi daňovými systémy za jednu z činností, které mají být provedeny v krátkodobém horizontu (v roce 2013). V tomto ohledu se v akčním plánu uvádí: *„Podrobné konzultace s členskými státy ukázaly, že v určitých případech se nelze shodnout na řešení, aniž by byla přijata změna směrnice o mateřských a dceřiných společnostech. Cílem bude zajistit, aby uplatňování směrnice bezděčně nebránilo účinným opatřením proti dvojímu nezdanění ve vztahu k hybridním půjčkám.“*

Akční plán rovněž oznámil přezkum ustanovení upravujících boj proti podvodům ve směrnicích o zdanění právnických osob, včetně směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, tak aby se naplnily hlavní principy doporučení o agresivním daňovém plánování[9]. Podle doporučení by členské státy měly přijmout obecné pravidlo proti zneužívání, aby mohly zabránit agresivnímu daňovému plánování.

I když současná směrnice o mateřských a dceřiných společnostech obsahuje ustanovení proti zneužívání, toto ustanovení není dostatečně jasné a potenciálně vytváří zmatek. Zahrnutí komplexnějšího obecného pravidla proti zneužívání přizpůsobeného specifikům směrnice o mateřských a dceřiných společnostech by spolu s principy uvedenými v doporučení o agresivním daňovém plánování tyto problémy odstranilo a zlepšilo účinnost opatření přijatých na vnitrostátní úrovni s cílem bojovat proti mezinárodním daňovým únikům a zároveň by podpořilo koordinovanou činnost členských států a zajistilo dodržování svobod zakotvených ve Smlouvě podle výkladu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“).

Dne 21. května 2013 přijal Evropský parlament usnesení[10], v němž vyzval členské státy, aby využily akční plán Komise a plně provedly doporučení o agresivním daňovém plánování. Evropský parlament rovněž vyzval Komisi, aby se zabývala konkrétně problémem hybridního opatření využívajícího nesouladu mezi daňovými systémy používanými v členských státech a v roce 2013 předložila návrh na revizi směrnice o mateřských a dceřiných společnostech s cílem přezkoumat ustanovení proti zneužívání a zamezit dvojímu nezdanění v EU, jak to umožňují hybridní opatření.

Evropská rada ve svých závěrech z 22. května 2013 vzala na vědomí záměr Komise předložit návrh na revizi směrnice o mateřských a dceřiných společnostech do konce tohoto roku.

---

8 COM(2012) 722.

9 C(2012) 8806.

10 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. května 2013 o boji proti daňovým podvodům, daňovým únikům a daňovým rájům (2013/2060(INI)).

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Kromě konzultace provedené v rámci Skupiny pro kodex chování a veřejné konzultace o dvojím nezdanění, kterou Komise zahájila v roce 2012 (viz výše v bodě 1), pořádala Komise v dubnu 2013 technické schůzky s členskými státy a se zúčastněnými stranami.

Posouzení dopadů

Posouzení dopadů ohledně změny směrnice o mateřských a dceřiných společnostech je připraveno. Posouzení dopadů zkoumá různé možnosti změny této směrnice, které jsou porovnávány se scénářem „žádné opatření“ nebo „status quo“.

Bylo zjištěno, že zabránění dvojímu nezdanění, které pochází z hybridních finančních opatření a agresivního daňového plánování, bude mít pozitivní dopad na daňové příjmy členských států, jež jsou jinak dotčeny celkovým snížením daní hrazených zúčastněnými stranami a dalšími daňovými odpočty nákladů pro daňové plánování a příslušná opatření. V posouzení dopadů nebylo možno kvantifikovat přínosy upřednostňovaných změn. Příslušné údaje však pro rozhodnutí o boji proti hybridním finančním opatřením a zneužívání daňového režimu nejsou zásadní. Rozhodující úlohu v tomto ohledu hrají takové důvody, jako jsou hospodářská soutěž, hospodárnost, transparentnost a spravedlnost – z čehož by měl značný prospěch vnitřní trh.

Hybridní úvěrová opatření využívající nesouladu mezi daňovými systémy

V posouzení dopadů bylo zjištěno, že nejlepší možností je ve směrnici o mateřských a dceřiných společnostech zablokovat osvobození od daně při výplatě rozděleného zisku, která je odečitatelná v členském státě plátce. Členský stát přijímající společnosti (mateřské společnosti nebo stálé provozovny mateřské společnosti) proto zdaní část výplaty rozděleného zisku, která je odečitatelná v členském státě vyplácející dceřiné společnosti.

Bylo zjištěno, že tato možnost je nejúčinnějším způsobem, jak zabránit hybridním finančním opatřením, neboť zajistí stejné zacházení v celé EU. Tato možnost pomůže dosáhnout základního cíle směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, tj. vytvořit rovné podmínky mezi skupinami mateřských a dceřiných společností z různých členských států a skupinami mateřských a dceřiných společností v témže členském státě. Žádoucím účinkem je, aby všechny podniky platily daň z realizovaných zisků v dotčeném členském státě EU a aby ani jedna společnost nemohla uniknout zdanění prostřednictvím mezer z hybridního financování v přeshraničních situacích. Cílem je zastavit nepřijatelnou praxi, kdy společnosti unikají řádnému zdanění.

Ustanovení proti zneužívání daňového systému

V posouzení dopadů bylo zjištěno, že nejúčinnější možností by bylo aktualizovat stávající ustanovení proti zneužívání daňového systému obsažená ve směrnici o mateřských a dceřiných společnostech s ohledem na obecná pravidla proti zneužívání daňového systému uvedená v doporučení o agresivním daňovém plánování z prosince 2012 a zavést povinnost pro členské státy, aby přijaly společné pravidlo proti zneužívání.

Tato možnost bude nejúčinnějším způsobem, jak dosáhnout společné normy pro ustanovení proti zneužívání, aby nedocházelo ke zneužívání směrnice o mateřských a dceřiných společnostech. Společné ustanovení proti zneužívání daňového systému ve všech členských státech zajistí jasnost a jistotu pro všechny daňové poplatníky i daňové správy. Stávající opatření proti zneužívání daňového systému v jednotlivých členských státech zahrnují celou řadu forem a cílů, ale byla stanovena ve vnitrostátním kontextu k řešení konkrétních problémů členských států a rysů jejich daňových systémů.

Tato možnost poskytne více jasnosti, neboť bude výslovně uvedeno, jaké pravidlo proti zneužívání mají pro účely směrnice o mateřských a dceřiných společnostech členské státy přijmout. Zajistí proto, že opatření proti zneužívání přijatá a provedená členskými státy EU nebudou znamenat žádný problém s dodržováním předpisů EU. Kromě toho bude existovat rovné uplatňování směrnice EU bez možnosti tzv. „directive-shopping“ (tzn. společnosti investují prostřednictvím zprostředkovatelů v členských státech, v nichž nejsou ustanovení proti zneužívání daňového systému tak přísná nebo kde žádné pravidlo neexistuje).

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Návrh se snaží řešit hybridní finanční opatření využívající nesouladu mezi daňovými systémy v rámci působnosti směrnice o mateřských a dceřiných společnostech a zavést obecné pravidlo proti zneužívání v zájmu ochrany uplatňování této směrnice.

Tyto cíle vyžadují změnu směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, a proto jedinou možností je, aby Komise předložila návrh směrnice. Co se týče přímých daňových záležitostí tvoří příslušný právní základ článek 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), podle kterého může Komise vydávat směrnice o sbližování předpisů členských států, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu.

Cíle iniciativy nemohou členské státy dostatečně dosáhnout jednostranně. Jsou to právě rozdíly v právních předpisech jednotlivých členských států týkající se zdanění hybridního financování, které daňovým poplatníkům, zejména skupinám společností, umožňují používat strategie přeshraničního daňového plánování, jež vedou k narušení kapitálových toků a hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Kromě toho a v obecnějším smyslu vedou značné rozdíly mezi přístupy členských států proti zneužívajícímu chování k právní nejistotě a podkopávají vlastní cíl směrnice o mateřských a dceřiných společnostech jako takové, a to odstranění daňových překážek pro přeshraniční skupiny společností z různých členských států. Aby iniciativa dosáhla lépe svého účelu, je zapotřebí přijmout opatření na úrovni EU. Navrhované změny jsou proto v souladu se zásadou subsidiarity. Navrhované změny jsou rovněž v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračují rámec toho, co je zapotřebí k řešení patřičných otázek a tím i k dosažení cílů Smluv, zejména řádného a účinného fungování vnitřního trhu.

Zásada subsidiarity

Hybridní finanční opatření využívající nesouladu mezi daňovými systémy

Reakce jednotlivých členských států na hybridní finanční opatření využívající nesouladu mezi daňovými systémy by problém účinně nevyřešila, jelikož tato otázka vznikla ze vzájemného působení jednotlivých vnitrostátních daňových systémů. Jednotlivé nekoordinované iniciativy mohou ve skutečnosti vést k dalšímu nesouladu nebo k vytvoření nových daňových překážek na vnitřním trhu.

Změny úmluv o zamezení dvojího zdanění mezi členskými státy by k řešení této záležitosti nebyly vhodnou metodou, protože každá dvojice zemí může dospět k jinému řešení. Jiné mezinárodní iniciativy, jako jsou ty, které provádí OECD v oblasti narušování základu daně, by nebyly schopny vyřešit konkrétní problémy EU, jelikož ty vyžadují změnu stávajících právních předpisů EU.

Dohodu, jíž bylo dosaženo ve Skupině pro kodex chování ohledně toho, aby členské státy přijaly koordinovaný přístup, lze uplatnit až po změně směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, kterou členské státy nemohou provést bez návrhu Komise.

Ustanovení proti zneužívání daňového systému

Stávající směrnice o mateřských a dceřiných společnostech umožňuje členským státům použít vnitrostátní předpisy nebo smluvní ustanovení nezbytná k potlačení daňových podvodů a zneužívání daňových předpisů. Toto ustanovení však musí být chápáno tak, jak jej vykládá Soudní dvůr. Judikatura Soudního dvora stanoví zásadu, že členské státy nemohou v boji proti zneužívajícímu chování jít nad rámec obecného práva Společenství. Uplatňování opatření proti zneužívání daňového systému nesmí navíc vést k výsledkům, které jsou v rozporu se základními svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Stávající vnitrostátní opatření proti zneužívání daňového systému v jednotlivých členských státech mimoto zahrnují celou řadu forem a cílů, ale byly stanoveny ve vnitrostátním kontextu k řešení konkrétních problémů členských států a rysů jejich daňových systémů. Současná situace není nedostatečně jasná pro daňové poplatníky ani pro daňové správy.

Vzhledem ke všem těmto skutečnostem by individuální opatření členských států nebyla natolik účinná jako opatření ze strany EU.

Zásada proporcionality

Povinnost danit je omezena pouze na část hybridních finančních plateb a tato daň je odečitatelná v členském státě plátce.

Navrhované obecné pravidlo proti zneužívání je v souladu s omezeními proporcionality, která se předpokládají v judikatuře Soudního dvora.

Navrhované změny jsou proto v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračují rámec toho, co je zapotřebí k řešení patřičných otázek.

Komentář k jednotlivým článkům

Cílem návrhu je změnit body odůvodnění, články 1 a 4 a aktualizovat přílohu I část A stávající směrnice o mateřských a dceřiných společnostech. Změny a aktualizace jsou uvedeny v článku 1 návrhu.

Body odůvodnění

V rámci navrhované změny se v bodech odůvodnění uvádí, že aby se zabránilo tomu, že přeshraniční skupiny mateřských a dceřiných společností těží z nezamýšlených výhod ve srovnání s vnitrostátními skupinami, měly by být výhody osvobození od daně odepřeny u rozdělování zisku, který je odečitatelný v členském státě plátce.

Základním účelem směrnice o mateřských a dceřiných společnostech je vytvořit rovné podmínky mezi skupinami mateřských a dceřiných společností z různých členských států a skupinami mateřských a dceřiných společností v témže členském státě.

V době, kdy byla směrnice o mateřských a dceřiných společnostech přijata, byly přeshraniční skupiny ve srovnání s domácími skupinami obecně znevýhodněny, a to z důvodu dvojího zdanění rozděleného zisku. Jinými slovy dvoustranné úmluvy o zamezení dvojího zdanění byly nedostatečné k tomu, aby byly v EU vytvořeny podmínky obdobné podmínkám vnitřního trhu.

Pro dosažení cílené neutrality směrnice o mateřských a dceřiných společnostech stanovila i) zrušení srážkových daní u rozdělování zisku a ii) předcházení ekonomickému dvojímu zdanění rozděleného zisku buď prostřednictvím osvobození od daně nebo daňového zápočtu v členských státech mateřských společností.

Od té doby a v posledním desetiletí se však situace stále rychleji vyvíjela.

Zvýšení přeshraničních investic umožnilo přeshraničním skupinám používat hybridní finanční nástroje a využívat neoprávněně výhody pramenící z nesouladu mezi různými vnitrostátními

daňovými režimy a z mezinárodních standardních pravidel k zamezení dvojího zdanění. To vede k narušení hospodářské soutěže mezi přeshraničními a vnitrostátními skupinami v rámci EU, a to navzdory oblasti působnosti směrnice o mateřských a dceřiných společnostech.

Článek 1

Navrhovaná směrnice by členským státům umožnila přijmout opatření s cílem předcházet podvodům a vyhýbání se daňové povinnosti. V tomto ohledu útvar Komise uvedl, že daňový podvod je druh záměrného vyhýbání se dani, který je obecně trestný podle trestního práva, a daňový únik obecně zahrnuje nelegální postupy, kdy se daňová povinnost skrývá nebo je ignorována[11].

S cílem řešit riziko zneužívání se navrhuje nahradit současné ustanovení proti zneužívání daňového systému vložením společného pravidla proti zneužívání, a to na základě obdobného ustanovení začleněného do doporučení o agresivním daňovém plánování.

Článek 4

Podle navrhované změny odepře členský stát mateřské společnosti i členský stát její stálé provozovny výhody osvobození od daně při rozdělování zisku, který je odečitatelný dceřinou společností mateřské společnosti.

Proto je v odst. 1 písm. a) stanoveno, že členský stát přijímající společnosti (mateřská společnost nebo její stálá provozovna) upustí od zdanění obdrženého rozdělení zisku pouze, pokud toto rozdělení zisku není odečitatelné v členském státě plátce (tj. v členském státě dceřiné společnosti, která zisk rozděluje). Členský stát přijímající společnosti tudíž zdaní tu část zisku, která je odečitatelná v členském státě plátce.

Na zisk rozdělovaný dceřinou společností by nebyla uvalena žádná srážková daň, jelikož platba v členském státě dceřiné společnosti by byla považována za úrokovou platbu v rámci směrnice o úrocích a licenčních poplatcích. V Radě je projednáván návrh na uvedení stávajícího 25% podílu na kapitálu ve směrnici o úrocích a licenčních poplatcích do souladu s 10% podílem ve směrnici o mateřských a dceřiných společnostech[12]. Navíc hybridní finanční opatření jsou zpravidla vytvářena v těch členských státech, které mají nulovou srážku na úrokových platbách v rámci vnitrostátních předpisů nebo úmluv o zamezení dvojího zdanění.

Příloha I část A

Navrhované změny zahrnují způsobilé společnosti, které byly do práva společností členských států zavedeny po přepracování směrnice. Komise obdržela žádost o aktualizaci z Rumunska.

Za tímto účelem jsou v písmenu w) přidány následující dva typy společností: „societăți în nume colectiv“, „societăți în comandită simplă“.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

[11] SWD(2012) 403, s. 9.

[12] Návrh směrnice Rady o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (přepracované znění) (KOM(2011) 714).

2013/0400 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[13],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[14],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 2011/96/EU osvobozuje dividendy a jiné formy rozdělování zisku vyplácené dceřinými společnostmi jejich mateřským společnostem od srážkových daní a zamezuje dvojímu zdanění takových příjmů na úrovni mateřské společnosti.

(2) Přínosy směrnice 2011/96/EU by neměly vést ke dvojímu nezdanění a vytvářet tak nezamýšlené daňové výhody pro skupiny mateřských a dceřiných společností z různých členských států v porovnání se skupinami společností ve stejném členském státě.

(3) Aby se zabránilo dvojímu nezdanění vyplývajícímu z nesouladu v daňovém zacházení s rozdělováním zisku mezi členskými státy, členský stát mateřské společnosti a členský stát její stálé provozovny by neměl těmto společnostem umožnit využívat osvobození od daně uplatněné na obdržený rozdělený zisk, pokud jsou již tyto zisky odečitatelné dceřinou společností mateřské společnosti.

(4) Aby se zabránilo vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužívání prostřednictvím uměle vytvořených opatření, mělo by být vloženo společné ustanovení proti zneužívání daňového systému uzpůsobené účelu a cílům směrnice 2011/96/EU.

(5) Je nutné zajistit, aby touto směrnicí nebylo dotčeno použití vnitrostátních předpisů či smluvních ustanovení nezbytných k zamezení daňovým únikům.

(6) Je třeba aktualizovat přílohu I část A uvedené směrnice, aby mohly být zahrnuty další formy společností, jež byly zavedeny v oblasti práva společností v Rumunsku.

(7) Směrnice 2011/96/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

---

13 Úř. věst. C , , s. .

14 Úř. věst. C , , s. .

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2011/96/EU se mění takto:

1. V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Tato směrnice nevylučuje použití vnitrostátních předpisů nebo smluvních ustanovení nezbytných k zamezení daňovým únikům.“

2. Vkládá se nový článek 1a, který zní:

„Článek 1a

1. Členské státy odejmou výhodu této směrnice v případě uměle vytvořeného opatření nebo uměle vytvořené řady opatření, které byly přijaty s hlavním cílem, aby se dosáhlo nepatřičného daňového zvýhodnění podle této směrnice, a které maří cíl, ducha a účel příslušných daňových ustanovení.

2. Transakce, systém, akce, operace, dohoda, neformální dohoda, příslib nebo závazek je uměle vytvořeným opatřením nebo částí uměle vytvořené řady opatření, pokud neodráží ekonomickou realitu.

Při určování, zda jsou opatření nebo řada opatření uměle vytvořeny, zváží členské státy zejména, zda zahrnují jednu nebo více z těchto situací:

a) právní charakteristika jednotlivých kroků, z kterých se opatření skládá, není konzistentní s právní podstatou opatření jako celku;

b) opatření je prováděno způsobem, který by nebyl běžně použit při rozumném podnikatelském chování;

c) opatření obsahuje prvky, které mají účinek, že se vzájemně nahrazují nebo ruší;

d) uzavřené transakce mají kruhový charakter;

e) opatření přináší značné daňové výhody, ale tato skutečnost se neodráží v podnikatelských rizicích, která daňový poplatník nese, nebo v jeho peněžních tocích.“

3. V čl. 4 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) upustí od zdanění těchto zisků, pokud tyto zisky nejsou odečitatelné dceřinou společností mateřské společnosti, nebo“

4. V příloze I části A se písmeno w) nahrazuje tímto:

„w) společnosti podle rumunského práva nazvané: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“, „societăți în nume colectiv“, „societăți în comandită simplă“;“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2014. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda